

Rigsdagstidende.

1852. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 43.

Fjerde Session.

16de Møde.

Fredagen d. 5. November.

(Forts.)

Indenrigsministeren: Jeg beder tilgivet, at jeg før glemte at yttre mig om dette Punkt. Jeg kan imidlertid ikke antage, at Regjeringen kan gaae ind paa, at Statskassen skulde overtage den omfattende Vedligeholdelse af et heelt Amts i raa Tilstand henliggende Bete. Jeg maa bemærke, hvis Ringkjøbing Amt nu skal kunne gjøre en saadan Fordring, saa er Viborg Amt det, som sidst har været Gjenstand for nye Hovedlandeveis Anlæg. Overhovedet antager jeg ikke, at det er rigtigt, at en saadan Fordring omhandles under nærværende Sag, idet den jo egentlig ikke vedkommer Sagen her, hvor der kun er Tale om Arbejderne for næste Aar. Jeg troer ikke, at Indenrigsministeren kan være beføjet til at udtale en Stemning for et saadant Andragende, der vil være saa indgribende og af en saadan Betydning, at der maatte være foregaaet omfattende Undersøgelser af, hvad det var for en Byrde, som man derved paalagde Statskassen. Det er et Uheld ved denne hele Sag, og det har været det i saa mange Aar, jeg har kendt den, og navnlig saalænge der har været forhandlet i Provindsstaaenderne om disse Hovedlandeveis Arbejder, at man skulde udjævne et Krav, som mange Districter i Nutiden meente at have og vistnok ogsaa havde paa at faae Erstatning, idet at andre Districter, som man meente, vare blevne begunstigede i en tidligere Tid; men der var saa mange Factorer ved denne Beregning, at det gik med denne som med alle Prægravationsberegninger, at de blive høist usikre. Det var meget vanskeligt at sige, hvorvidt det ene District har faaet en Begunstigelse af Statskassen fremfor det andet, og hvorvidt det ene har

ydet mere end det andet, og derfor satte man sig for ved Beforordningen af 1841 at skaffe en nogenlunde lige Afgjorelse ved en Fordeling af Byrden efter et Skøn. Man er siden under gunstigere Conjuncturer gaaet videre, og har yderligere anstrengt Statens Kræfter, og man har nu tilsidst efter Freden meget forhøjet Bidraget til Veianlæg. I denne Session gaaer man endnu videre end ved den foregaaende, og da Tiden er gunstig, saa finder jeg det ganske naturligt; men at forandre Hovedreglerne i selve Lovbestemmelserne, at gjøre om, hvad man i 1841 vedtog ved den almindelige Beforordning efter nøiagtige Forhandlinger med de Mænd, som vare interesserede i Sagen fra alle de forskjellige Sider, det tør jeg ikke erklære for rigtigt.

Ischering: Den Sag, som i dette Dieblik bliver forhandlet, har for en længere Tid tilbage været Gjenstand for en meget alvorlig Drøftelse i Finantsudvalget, hvor den daværende Indenrigsminister kom Udvalget imøde med stor Forekommenhed, og man kan sige, at den Lov, som i dette Dieblik ligger for til Behandling, er paa en Maade en Følge af de Forhandlinger, som dengang foresaldt; thi da kom ogsaa det Spørgsmaal for til nærmere Overveelse, om det ikke vilde være det Rette og en Retfærdighedsbehandling, at Regjeringen strax under sin Forvaltning overtog samtlige Bete, som vare bestemte til at være Statsveie, hvad enten de vare grundforbedrede nu eller ikke, idet der unægteligt aarlig stæer en ulige Fordeling af de Midler, Staten anvender paa Veivæsenet, imellem de Dele af Landet, hvor Grundforbedringerne ere vidt fremmede, og de Dele, hvor de staae længere tilbage. Der savnedes imidlertid dengang, hvad der endnu savnes, en Oversigt over den Sum, som dette Arbejde vilde koste. Naar